

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος: Ανώτερο αγαθό για τον Απόστολο Παύλο ήταν ο Χριστός!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Απόστολος Παύλος.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=500373>

[Ο Απόστολος Παύλος] αντίστρεψε την τάξη των πραγμάτων, ή καλύτερα, εμείς την αντιστρέψαμε, γιατί εκείνος την εφύλαξε όπως ενομοθέτησε ο Θεός. Ήξερε καλά τι είναι φυσικό να γίνεται και τι δεν είναι.

Ποια απόδειξη έχουμε γι' αυτά;

Ο Παύλος ήταν άνθρωπος κι είχε προτιμήσεις σ' αυτά κι όχι σ' εκείνα. Αυτό μονάχα φοβόταν εκείνος και απόφευγε, το να αντιταχθή στον Θεό. Κανένα άλλο.

Όπως δεν ποθούσε άλλο τίποτα παρά το να αρέση στον Θεό. Τίποτα άλλο από όσα υπάρχουν κι απ' όσα θα υπάρξουν. Μη σκεφθής πόλεις και έθνη και βασιλιάδες και στρατόπεδα και όπλα και χρήματα και εξουσίες και δυναστείες. Αυτά δεν τα θεωρούσε ούτε αράχνες.

Σκέψου όσα υπάρχουν στον ουρανό και τότε θα δης το δυνατό έρωτα που είχε για τον Χριστό. Ο Χριστός ήταν γι' αυτόν το ανώτερο αγαθό, ούτε των αγγέλων την αξία εθαύμασε, ούτε των αρχαγγέλων, ούτε άλλο τίποτα. Πάνω από όλα είχε μέσα του τον έρωτα του Χριστού και κοντά του θεωρούσε τον εαυτό του απ' όλους πιο ευτυχισμένο.

Χωρίς τον Χριστό δεν ευχόταν να βρεθή ούτε ανάμεσα στις κυριότητες, ούτε στις αρχές, ούτε στις εξουσίες*. Προτιμούσε να είναι ανάμεσα στους τελευταίους και στους κολασμένους και να έχη την αγάπη του στον Χριστό, παρά να είναι ανάμεσα στους πρώτους και στους τιμημένους, χωρίς αυτήν.

Γιατί μια ήταν η κόλαση γι' αυτόν, το να στερηθή αυτή την αγάπη. Αυτό ήταν για τον Παύλο γέεννα, αυτό τιμωρία, αυτό αμέτρητα κακά. Όπως απόλαυσή του ήταν να χαίρεται αυτή την αγάπη.

Αυτό ήταν για εκείνον ζωή, αυτό κόσμος, αυτό άγγελος, αυτό παρόντα, αυτό μέλλοντα, αυτό βασιλεία, αυτό υπόσχεση, αυτό αμέτρητα αγαθά.

Κάθε τι που είχε σχέση μ' αυτή την αγάπη, δεν το λογάριαζε ούτε δυσάρεστο ούτε ευχάριστο. Και περιφρονούσε όλα όσα έβλεπε, σαν το σαπισμένο χορτάρι.

Οι μανιασμένοι τύραννοι και οι λαοί, ήταν γι' αυτόν κουνούπια, ο θάνατος και οι τιμωρίες και χίλια μαρτύρια, ήταν γι' αυτόν παιχνίδια παιδικά, μα όλα τα υπόφερε για τον Χριστό.

Για εκείνον και τα μαρτύρια τ' αγαπούσε και τόσο καυχόταν στην αλυσίδα, όπως ούτε ο Νέρων όταν είχε το διάδημα στο κεφάλι του.

Βρισκόταν στη φυλακή σα να βρισκόταν στον ίδιο τον ουρανό, δεχόταν τραύματα και χτυπήματα με πιο μεγάλη ευχαρίστηση από αυτούς που αρπάζουν τα βραβεία.

Αγαπούσε πιο πολύ τους κόπους από τα έπαθλα, γιατί τους κόπους θεωρούσε έπαθλο, γι' αυτό και τους έλεγε χάρες.

Και πρόσεξε· Έπαθλο ήταν το να πάψη να ζη και να βρεθή μαζί με τον Χριστό, ενώ το να παραμείνη στη ζωή ήταν ο αγώνας. Κι όμως προτιμά να ζη, και λέει πως αυτό το έχει περισσότερο ανάγκη. Το να χωρισθή για πάντα από τον Χριστό ήταν γι' αυτόν αγώνας και κόπος, πιο πολύ από αγώνα και κόπο, ενώ το να είναι μαζί με τον Χριστό, ήταν γι' αυτόν έπαθλο.

Αλλά προτιμά τον κόπο από το έπαθλο, για χάρη του Χριστού μα θα μπορούσε να πη κανείς ότι όλα αυτά του ήταν ευχάριστα, για χάρη τον Χριστού.

* Κυριότητες, αρχές, εξουσίες, είναι ονόματα αγγελικών ταγμάτων.

Συνεχίζεται

Απόσπασμα από την δεύτερη ομιλία, «Εις τον Απόστολο Παύλο», του αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, όπως περιλαμβάνεται στην έκδοση «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, τόμος Ε΄, Εγκωμιαστικά (Β)», των εκδόσεων ο Λόγος.